

MANUÁL PRO MILOVNÍKA KÁVY

Jak si doma připravit
tu nejlepší craft kávu

Jessica Easto
& Andreas Willhoff

MANUÁL PRO

MILOVNÍKA KÁVY

*Jak si doma připravit
tu nejlepší craft kávu*

Jessica Easto

& Andreas Willhoff

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

MANUÁL PRO MILOVNÍKA KÁVY

Jak si doma připravit tu nejlepší craft kávu

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 6897. publikaci

Odpovědná redaktorka Danuše Martinová
Přeložila Karla Voráčková

Sazba Vojtěch Kočí
Počet stran 264
První vydání, Praha 2018
Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

Original edition published in 2017 under the title: **Craft Coffee. A Manual**
by Agate Publishing

Copyright © 2017 by Jessica Easto
Illustrations © 2017 by Morgan Krehbiel

Czech language translation © Grada Publishing, a.s., 2018

Názvy produktů, firem apod. použité v knize mohou být ochrannými známkami
nebo registrovanými ochrannými známkami příslušných vlastníků.

ISBN 978-80-247-2659-5 (ePub)
ISBN 978-80-247-2660-1 (pdf)
ISBN 978-80-271-0640-0 (print)

Obsah

Úvod	7
Jak s knihou pracovat	10
Několik kávových vln	12
Výběrová versus craft káva	15
KAPITOLA 1: Základy filtrace	19
Extrakce.....	20
Síla a výtěžnost.....	24
Graf kontrolované přípravy	26
Filtrační poměr a dávkování.....	28
Jak důležitá je přesnost?.....	29
Jak odpočítat dávku.....	31
Jemnost namletí a doba kontaktu.....	33
Voda	36
Teplota.....	40
Zalévání	42
KAPITOLA 2: Vybíráme vybavení	51
Přístroje na principu full-immersion (plné louhování) versus překapávače.....	52
Jakou roli hrají filtry?	58
Zařízení na metodu full-immersion (plné louhování)	63
Překapávače	74
Mlýnky.....	88
Váhy.....	94
Konvice a teploměry	98
Nádoby, karafy a termosky.....	105
KAPITOLA 3: Káva	109
Kávová zrna.....	110
Odrůdy a kultivary	113
Země původu (origin).....	121
Zpracování.....	142
Pražení.....	144
Dekofeinizace	148

KAPITOLA 4: Nákup kávy.....	153
Kde najdete craft kávu	154
Sezonnost.....	159
Luštění etiket.....	162
Skladování.....	179
KAPITOLA 5: Chuť	181
Kyseliny a (vnímaná) kyselost.....	183
(Vnímaná) sladkost.....	186
Hořkost.....	187
Mouthfeel.....	188
Aroma	190
Jak posuzovat příchut'	192
KAPITOLA 6: Metody přípravy.....	203
French press (press pot, kafetiéra, kafetiér)	208
Aeropress.....	215
Abid Clever.....	220
Sifon (vakuový kávovar)	224
Melitta	228
Beehouse.....	231
Walküre.....	233
Kalita wave.....	236
Chemex	239
Hario v60.....	242
PŘÍLOHA: Pomůcky, tipy a triky	247
Příliš slabá (řídká/vodová)	248
Příliš silná (hutná/těžká)	248
Příliš kyselá.....	248
Příliš hořká.....	250
Trpkost.....	251
Nepříjemný film	251
Nepříjemný prášek	252
Připálená chuť	252
Tlumená chuť.....	252
Blátivá vrstva kávy	252
Příliš pomalý průtok	252
Příliš rychlý průtok	253
Zdroje	255
Rejstřík	257
Poděkování	263
O autorech.....	264

Úvod

CRAFT KÁVA MŮŽE BÝT TÉMATEM VYVOLÁVAJÍCÍM EMOCE.* Během své dlouhé historie byla káva ve Spojených státech připravována žalostně a lajdácky – a skupována i prodávána levně. Pro mnohé z amerických kolonistů byla káva tekutým pohnem, tím, co je ráno nastartovalo a umožnilo jim, byť i jen na chvíli, zapomenout na pomalý a násilný proces, jímž posouvali (evropskou) kulturu směrem na západ. Chutnat *dobře* neměla a po značnou část devatenáctého století ani *nemohla*; neexistovalo totiž potřebné vybavení. Lidé pražili kávová zrna na pánvích a poté je svářeli s vodou (případně smetanou či cukrem). Ke konci devatenáctého století začali výrobci připravovat falešnou kávu z nejrůznějších zrn a lidé, přestože si tohoto podvodu byli vědomi, ji nadále kupovali, až do doby, kdy vyšlo najevo, že tyto nápoje obvykle obsahují skutečné jedy, jako arzen či olovo. Později se objevila pohodlná mletá káva, kterou je ovšem třeba rychle spotřebovat, a proto ji ještě později nahradila káva vakuově balená; v obou případech šlo víceméně o pouhé marketingové výmysly. Představa kávy jako nechutného, snadno připravitelného a levného nápoje zůstává v myslích Američanů hluboce zakořeněna a mnozí z nich se při zmínce o kávě chutné, složitěji připravované a relativně drahé, naježí.

Nechte je, ať se klidně rozčilují, a přečtete si tuto knihu. A připravujte si skvělou kávu.

* Pojem craft káva a důvod jeho užívání vysvětluje autorka podrobně o něco dále. Zde jen poznamenejme, že v českém prostředí jde v podstatě o kávu tzv. třetí vlny, kdy se k přípravě kávy přistupuje jako k umění. Pozn. red.

Má cesta za kávou nezačala jako plánovaný hon na dokonalý šálek, ale spíše jako dlouhá procházka směrem ke craft coffee, procházka vedoucí po cestě dlážděné neznalostí a pragmatismem. Moji rodiče kávu nikdy nepili, a proto jsem se s ní během dospívání prakticky nesetkávala. Svůj první šálek kávy na střední škole – v místním bistru – jsem si objednala černý, neboť jsem nevěděla, že lidé od kávy obvykle očekávají ohavnou chuť, kterou se pokoušejí zahnat smetanou a cukrem. Já jsem řídkou, hořkou tekutinu přijala bez reptání. Začala jsem černou kávu pít pravidelně. Neotupena sladkým závojem smetany či cukru jsem brzy poznala, že různé kávy různě chutnají. Zjistila jsem, že káva z bistru se výrazně liší od kávy ze Starbucks a kávu ze Starbucks jsem dokázala rozeznat od kávy z místní nezávislé kavárny – nikdy jsem se však nezamýšlela nad důvodem těchto rozdílů.

Nikdy jsem také nebydlela poblíž kavárny nabízející ručně připravenou filtrovanou kávu – vlastně jsem ani nevěděla, že takové kavárny existují, nebo že nápoj připravený ručně se kvalitou liší od toho připraveného strojově. Svůj první dripper jsem si během studia na vysoké škole pořídila jen proto, že se mi zdálo marnivé a zbytečné kupovat na přípravu jediného ranního šálku kávy elektrický kávovar. Naučila jsem se s ním pracovat poměrně snadno, ale připravit výrazně lepší kávu, než jaká byla k dostání v bistru z dob mé střední školy, se mi podařilo jen zřídka. Jednoho dne mě však přišel navštívit můj přítel Andreas (který je dnes mým manželem) a všiml si, že mám ruční kávovar. Náhodou pracoval jako barista ve městě, a když zjistil, že jsem si nikdy nenašla čas naučit se přístroj pořádně ovládat, ukázal mi několik jednoduchých způsobů, jak si techniku vylepšit. Ukázalo se, že kávu je – při ruční přípravě – možné kontrolovat a dokonce ovládat a pokaždé tak zajistit vynikající výsledek. To pro mne byl nový objev.

Do Chicaga jsme se s Andreasem přestěhovali v době, kdy nezávislé pražírny a kavárny vzkvétaly již roky, a bylo snadné vyzkoušet kávu připravené z vysoce kvalitních zrn z celého světa, filtrované nejrůznějšími způsoby pomocí několika přístrojů. Taková káva byla aromatická, jemná a plná chuti – mému prvnímu zážitku tedy na hony vzdálená.

Většina lidí brzy zjistí, že kávy z bister či restaurací zdaleka nenaplníují jejich očekávání, a ve snaze objevit lepší alternativu se obrátí k řetězčům, jako je Starbucks nebo Peet's. Mnoho lidí se s jemnou, chuťově bohatou, kvalitní kávou poprvé setká v malé nezávislé kavárně. Poté se pokusí připravit si stejnou kávu doma, z nějakého důvodu však nikdy nechutná tak dobře jako koupená. Není snadné se z tohoto bodu dostat. Internet a záplava zahlcujících protichůdných informací, které nabízí, situaci začínajících milovníků kávy rozhodně neusnadňují. Další alternativou jsou baristé, obrátit se na ně však chce odvahy. Ve světě kávy se hojně využívá žargonu a stejně jako v každé komunitě, jejíž členové komunikují šifrovaně, se nováček většinou bojí ptát profesionálů – pro kávový průmysl to kvůli nešťastné (a mnohdy nezasloužené) pověsti snobství platí dvojnásob.

Dnes se mnoho baristů pokouší tento dojem změnit. Přesto říší profesionální kávy stále svazují určité předpoklady: káva by měla chutnat takhle, takhle by se měla připravovat a myslet si o ní máme to a to. Ve skutečnosti jediný správný způsob přípravy ale neexistuje a lidé, kteří trvají na opaku, nám, zvědavcům, kteří si kávu filtrujeme doma, příliš nepomáhají. Všichni oceňujeme dobrou kávu, ale ne každý ji oceňuje stejným způsobem.

Je také nutné říci, že ne všechny profesionální techniky se hodí do domácí kuchyně. Obecně toho o kávě a jejím biochemickém fungování víme relativně málo, v důsledku čehož se snadno šíří dezinformace – často v podobě postupů nepodložených reálnými důvody, vůči nimž nejsou imunní ani všichni baristé.

Tato kniha není psána z perspektivy profesionálního kávomila. Je psána z mé perspektivy, z pohledu vyznavače dobré kávy, který si ji připravuje doma a informace čerpá od spolubydlícího profesionála. Nedělám si žádné předsudky ohledně vašich znalostí, rozpočtu či zápalu. Uvědomuji si, že existuje celé spektrum kávových nadšenců, a proto (1) si musíte uvědomit, kam na této stupnici spadáte a (2) tomuto postavení svá rozhodnutí týkající se kávy uzpůsobit. V této knize naleznete všechny potřebné informace a rovněž vedení, různé úhly pohledu, praktické rady a zdravou dávku mých vlastních (zasvěcených) názorů, které vám pomohou vytvořit si vlastní

názory a preference. Mým cílem je zprostředkovat vám alespoň základní znalosti, které budete potřebovat na cestě za svým vlastním dokonalým šálkem. Vyberte si, co budete potřebovat, a zbytek spokojeně zapomeňte.

JAK S KNIHOU PRACOVAT

Tato kniha se svým uspořádáním od ostatních publikací o kávě mírně liší. V první kapitole naleznete informace o domácí přípravě, které považuji za nejdůležitější: kvalitní základy umění extrakce a faktory, jež ji ovlivňují. Jakmile pochopíte způsob, jímž se káva chová, budete schopni nápoje nedosahující hvězdné kvality ze svého repertoáru odstranit a žádoucích výsledků dosáhnete denně. Použitím odlišného vybavení, filtračního zařízení i kávových bobů docílíte zcela rozdílných výsledků, proto je důležité prostudovat úvod do problematiky dříve, než se do přípravy pustíte. Koneckonců v rukou držíte knihu o přípravě kávy a není důvod rozptylovat se zkoumáním způsobu, jakým kávová zrna rostou, než pochopíte základy filtrace.

Druhá kapitola vám pomůže objevit nevhodnější vybavení. Příprava kávy totiž jako každý jiný koníček vyžaduje určitou výzbroj. Kávový průmysl vybavení miluje – nová zařízení se na trhu objevují dnes a denně. Jsou všechna nezbytná? Nikoliv. Ve skutečnosti budete pravděpodobně používat jen jedno (a to i pokud jich jako já vlastníte tucet), a proto je klíčové pořídit si techniku odpovídající vašemu stylu, vkusu i rozpočtu.

Ne všechna filtrační zařízení však fungují stejně a produkují stejnou kávu; každé má svá pro i proti, a to i ohledně kvality připraveného šálku. V této kapitole se dozvíte o dvou základních metodách přípravy (pour over a celkové ponoření) a rovněž o deseti různých ručních filtračních zařízeních; zvláštní pozornost věnuji faktorům, které váš výběr ovlivní nejpravděpodobněji – jak snadno se se zařízením pracuje, jak je náročné je sehnat a jaká je jeho cena. Filtrační zařízení ale nefungují sama o sobě. Pokud si doma chcete filtrovat kvalitní kávu, musíte se zaměřit i na ostatní vybavení – filtry, mlýnky, měrky a konvičky –, které dané zařízení může a nemusí pro ideální provoz vyžadovat. I o těchto pomůckách se ve druhé kapitole dočtete.

Teprve až si vyberete veškeré vybavení, přesuňte pozornost ke kávovým zrnům. V kapitole tři odhalíte spletitý svět kvalitních kávových bobů a jejich chuti, která závisí na typu zrna, místě původu, zpracování i způsobu pražení. Podle mých zkušeností je v oblasti bobů rozdíl ve znalostech mezi profesionály a nadšenci největší, v této kapitole se proto dozvíte vše potřebné a rozšíříte si slovník. Jakmile získáte představu a rozhodnete se, který druh zrn by vám mohl vyhovovat, můžete se přesunout ke čtvrté kapitole, v níž vám vysvětlím, jak najít a zakoupit skutečně kvalitní boby. Nákup může totiž představovat skutečnou výzvu, pokud si nejste naprosto jistí, co a kde hledat. Když se konečně dostanete k vytoženému pytlíku, další potíž představuje dešifrování štítku, kapitola proto končí oddílem věnovaným dekodování žargonu sáčků s kávou a několika radám ohledně následného skladování pečlivě vybrané kávy.

Následující kapitolu věnuji příchuťm kávy a tvorbě vlastních preferencí. Tyto informace považuji za nad rámecové; jestli vám daný druh kávy

Kde je espresso?

Většina publikací o kávě se alespoň krátce věnuje espressu a mléku. Toto téma jsem na následujících stránkách záměrně vynechala. Proč? Mým cílem je ukázat, že obyčejní lidé si mohou neobyčejnou kávu připravit doma, s jakýmkoli rozpočtem, vybavením i nadšením. Neobyčejné espresso si však podle mého názoru bez nákladného vybavení nepřipravíte. Nejlevnější zařízení dostupná online, jejichž ceny se pohybují okolo deseti tisíc korun, obvykle příliš dobře nefungují a skutečně profesionální technika se nachází daleko za okruhem finančních možností většiny lidí. Přístroje na espresso se také snadno zanášejí a bez nákladného filtračního systému zařízení zničíte, připravíte odpornou kávu nebo dokonce oboje zároveň. Při přípravě espressa navíc záleží na drobných detailech – maličký rozdíl může nápoj vylepšit nebo zničit. Profesionální podniky mohou dokonalé espresso ladit celý den, obyčejný člověk ovšem nechce strávit ráno přípravou několika šálků, než konečně dosáhne žádoucího výsledku. A kromě toho už je tahle kniha i tak dost dlouhá.

chutná, nebo nechutná, poznáte po několika locích sami a nemusíte nutně vědět, proč tomu tak je. Znalost kávových chutí vám však může pomoci určit, které druhy vám s největší pravděpodobností chutnat budou, a také vám umožní diskutovat o svých preferencích s ostatními, což může být velmi zábavné. Dovolí vám také lépe se rozhodnout, jaký druh kávy pro domácí přípravu zvolit.

Jakmile máte vybavení, kávu a představu o vlastních chutích, můžete začít s přípravou! Poslední kapitola nabízí vyzkoušené tipy pro deset filtračních zařízení představených ve druhé kapitole. Některá zařízení lze používat několika způsoby, každá metoda je proto doplněna o piktogramy dodatečného vybavení, s nimiž dosáhnete nejlepších výsledků. S těmito nově nabytými znalostmi pro vás bude pravidelná ranní příprava kvalitního nápoje hračkou.

V knize najdete nejrůznější tipy a triky určené k vyřešení veškerých případných problémů, abych vám však začátky ještě usnadnila, na konec jsem připojila dodatek věnovaný obvyklým chybám, jichž se začátečníci dopouštějí, a jejich napravení.

NĚKOLIK KÁVOVÝCH VLN

Podle průzkumu National Coffee Association z roku 2014 pije neuvěřitelných 61 % Američanů kávu denně. Přestože to nemusí být na první pohled zřejmé, káva je s historií Spojených států úzce provázána. Pravděpodobně hrála alespoň malou roli v koloniálním životě již od prvních dnů britského osídlení, neboť Anglie se s kávou seznámila v šestnáctém století. Nápoj však získal popularitu až po Bostonském pití čaje roku 1773, kdy politici přiměli veřejnost obrátit se zády k Earl Grey a podlehnout svodům kávy. O osmaosmdesát let později vyšel v *New York Times* článek navrhuující zdanění dovozu kávy, jehož cílem bylo získání financí na válečné úsilí: „Všichni vlastenci vědí, že je jejich svatou povinností podporovat v těžké hodině vládu a podstoupit veškeré oběti, které jsou nezbytné pro zachování integrity Unie.“ Podle téhož článku v té době Američané spotřebovali víc kávy než kterýkoli jiný národ – čtvrtinu světové produkce.

Znalci často popisují historii spotřeby kávy ve Spojených státech jako tři vlny. První kávová vlna se zdvihla v devatenáctém století; světová spotřeba kávy prudce vzrostla a velké společnosti jako Maxwell House, Hills Bros. a Folgers začaly – alespoň v Americe – získávat jméno. Obecně se dá říci, že kvantita zboží prošlého prodejem – poháněným spěchem, výhodností a kofeinem – byla důležitější než kvalita. Společnosti obvykle obchodovaly s komoditní kávou neboli kávou prodávanou a kupovanou na komoditním trhu jako pšenice nebo cukr, anebo nakupovanou do budoucnosti na burzách, jako New York Mercantile Exchange a Intercontinental Exchange. Komoditní kávu dnes stejně jako tehdy obklopuje propletená síť vývozců, dovozců, investorů, kupců i prodejců a samozřejmě cen, které jsou z mnoha důvodů souvisejících s politikou, počasím i spekulacemi značně proměnlivé. Komoditní káva prodávaná masám nebyla (a není ani dnes) vždy nejkvalitnější, je však třeba přiznat, že kvalita nebyla po většinu historie kávy v Americe zdaleka rozhodujícím faktorem.

Nakonec přece jen dost lidí usoudilo, že běžně dostupná káva nedosahuje adekvátní kvality. Rostoucí antipatie ke špatné kávě vybudily druhou vlnu, do jejíhož čela se postavily společnosti jako Peet's Coffee & Tea a Starbucks, které bojovaly za zcela nové hodnoty: kvalitu a komunitu. Pro lepší časovou představu dodávám, že Peet's otevřelo první obchod roku 1966 v Berkeley, Kalifornii, Starbucks začal 1971 v Seattlu, Washingtonu, a roku 1978 zavedla legendární Erna Knutsen – sekretářka, která se stala překupnicí kávy specializující se na prodej vysoce kvalitních zrn specifického původu drobným podnikatelům – termín výběrová káva, aby lépe vyjádřila svůj cíl: ocenit kvalitu jednotlivých druhů zrn. K dosažení tohoto cíle bylo třeba začít klást důraz na správné zpracování, pražení a přípravu – to jsou principy výběrové kávy v kostce.

Filozofie a jazyk výběrové kávy získávaly čím dál větší oblibu. Roku 1982 byla založena Americká společnost výběrové kávy, jejímž úkolem bylo stanovit základy vznikajícího průmyslu, pomoci jeho členům komunikovat, inovovat, pěstovat vysoce kvalitní kávu a dodávat ji spotřebitelům. Podniky s výběrovou kávou na svůj princip nalákaly určitou – a ukazuje se, že značně velkou – skupinu zákazníků ochotných

příplatit si. Mezi lety 1987 a 2007 otevřel Starbucks průměrně dvě nové pobočky denně.

Výběrová káva výrazně změnila způsob, jakým je káva kupována a prodávána. Se značnou částí výběrové kávy se neobchoduje na komoditním trhu – velké společnosti namísto toho uzavírají smlouvy přímo s pěstiteli a malé pražírny občas využívají služeb dovozců specializujících se na zrna nejvyšší dostupné kvality. Obchody s výběrovou kávou jsou nesmírně oblíbené (oproti 1650 kavárnám s výběrovou kávou v roce 1991 se dnešní odhady jejich počtu ve Spojených státech pohybují okolo 31 000) a tento vřelý vztah zákazníků hrál v jejich rozšiřování jistě významnou roli. Postupem času však pro některé lidi punc výběrové kávy v důležitosti předčil skutečnou kvalitu.

Nejspíš vás nepřekvapí, že mnozí experti tvrdí, že momentálně zažíváme třetí vlnu popularity kávy. Tento termín, poprvé použitý roku 2002 Trish Rothgebou z Wrecking Ball Coffee Roasters, označuje rostoucí počty dovozců, pražírny a baristů, kteří s kávovými boby zacházejí jako s luxusními potravinami, s přístupem donedávna vyhrazeným sýru, vínu či (poslední dobou) pivu. Aby dosáhli svého cíle, profesionálové třetí kávové vlny často přejímají různé filozofie. Vyzdvihují unikátní kvalitu jednotlivých zrn a jejich snažení vedlo k zavedení nových technik pražení, díky kterým jsou získaná zrna výrazně lehčí než ta pražená tradiční metodou – a to je pro spotřebitele nejspíš nejvýraznější rozdíl mezi kávou druhé a třetí vlny. Stále také roste důraz na vzdělávání a zlepšování kvality. Rozvíjí se tudíž nové výzkumy, programy a osvědčení pro pracovníky všech odvětví kávového průmyslu – od pěstitelů po pražiče a baristy –, jejichž cílem je sdílení vědomostí a technik, které prospívá každé fázi procesu přípravy kávy. Většina profesionálů třetí vlny také dbá na etiku a snaží se jednat férově s pěstiteli, kteří na spolupráci obvykle doplácí. Třetí vlna se snaží jejich práci oceňovat jak spravedlivou kompenzací, tak způsobem, jakým jejich výpěstek předkládá spotřebitelům.

Mluvíte kávštinou?

Milovníci kávy jako my zhruba čtyřicet let používali jazyk a styl výběrové kávy druhé vlny, především slovník největších řetězců. Například Starbucks byl na vrcholu dřív, než má matka vůbec poznala mého otce. Výběrovou kávu známe. Je všudypřítomná. Žilami nám proudiv její kofein. Na jazyku stále cítíme její pachuč. Jazyk a styl třetí vlny je však zcela nový. Náhle existuje celá řada nových technik a pojmů, kterým je třeba porozumět, a profesionálové nejsou vždy zrovna ochotni nám je vysvětlit. Takové situace s sebou nesou stres a obavy. Jejich omezení je jedním z důvodů, proč jsem se rozhodla napsat tuto knihu. Káva by neměla být záhadou.

VÝBĚROVÁ VERSUS CRAFT KÁVA

Oborová profesionálové a obchodní společnosti užívají termín *výběrová káva*, aby odlišili kávu odpovídající jejich náročným požadavkům od většiny kávy pohybující se na komoditním trhu. Termín *třetí vlna* obdobně používají k vyčlenění nejmladší generace kávy, kladoucí důraz na kvalitu a etiku, z celkové množiny výběrové kávy. Jinými slovy, káva druhé i třetí vlny je výběrová, mírně se však liší ideologiemi.

Termín *třetí vlna* záměrně odmítám používat, přestože toto hnutí má zřejmě stejné cíle jako já. Zaprvé toto označení není příliš přesné; „třetí vlna“ nezachycuje žádné charakteristiky proudu a svým způsobem je nesprávné. Zadruhé, média toto pojmenování učinila téměř pejorativním, neboť je používají jako posměch bandě -náctiletých hipsterů, kteří žijí z načančané, přeplácené, předražené kávy a z nepochopitelných důvodů okázale předstírají, že za prostým nápojem se skrývá něco komplikovaného. Připravovat kávu o něco složitěji se ale může vyplatit. Dovolte mi to objasnit.

Co se ingrediencí týče, káva by snad ani nemohla být prostší. Kávové zrno je nicméně samo o sobě nesmírně složitým komplexem sestávajícím z tisíců složek; většinu z nich ale na vědecké úrovni zcela nerozumíme. Archeologické nálezy dokazují, že lidé připravují víno již zhruba osm tisíc

let a pivo vaří sedm tisíc let. Naproti tomu káva byla poprvé extrahována a konzumována v patnáctém století, v porovnání s vínem a pivem zde tedy schází šest až sedm tisíc let znalostí a praxe. Příprava kávy, natož dobré kávy, je stále relativně novou koncepcí. Například stále objevujeme lepší způsoby pěstování a zpracování kávy. Umění pražení – strategická manipulace, s níž pražiči z jednotlivých kávových složek osvobozují chuť –, je ještě v plenkách, stejně jako zdokonalování metod filtrace, způsobu, jímž získáváme chuť z kávových bobů.

Přestože se ještě máme tolik co učit, snahy vylepšit (a tudíž zkomplikovat) připravovanou kávu se vyplácí: káva ještě nikdy za celou historii lidstva nechutnala lépe než teď a lidé si toho začínají všimnout. Počet zájemců o dobrou kávu dosáhl extrémních hodnot; z jejich řad vycházejí stovky nápadů a jejich silicí hlas přiměl bosse druhé vlny výrazně investovat do takzvané třetí vlny, ať už nákupem vlivných společností, jako je Chicago's Intelligentsia, nebo vytvářením specifické subkultury, což se zřejmě daří Starbucks s ledovou kávou, sirupem cascara či obchody Reserve. Mnoho lidí sice stále tvrdí, že neexistuje žádný důvod, proč by káva měla chutnat dobře, stále více lidí (včetně mě a pravděpodobně i vás) však odpovídá, že není důvod, proč by měla chutnat špatně.

Příprava dobré kávy vyžaduje zručnost – od pěstitele, zpracovatele, pražiče i samotného přípravce. Pěstování, zpracování, pražení i filtrace jsou, alespoň do určité míry, manuální dovednosti, jímž se musíte naučit. Tato kniha se zaměřuje na poslední krok, filtraci, která patří vůbec k nejmanuálnější části procesu – naučíte se připravovat kávu doslova ručně, bez pomoci přístroje.

Zkrátka a dobře: věřím, že příprava kávy je umění a kávoví znalci a nadšenci jsou řemeslníci. Proto jsem se rozhodla nazývat kávu třetí vlny *craft káva*. Toto pojmenování je přesnější a smysluplnější. Slovo *craft*, řemeslo, s sebou nese nádech zručnosti a manuální praxe. Také se vám při něm nevybaví masová výroba. Role *craft kávy* je relativně výrazná, dost výrazná na to, aby se největší organizace začaly obávat ztrát na trhu, stále se však pohybuje v řádově nižších číslech. *Craft káva* je výběrová káva, ale ne každá výběrová káva je *craft*. *Craft kávová zrna* představují jen

zlomek celkového počtu ročně vypěstovaných kávových zrn. Pražena jsou obvykle se zvláštní opatrností a po malých dávkách. Když sečtete všechny pobočky čtyř nejvýznamnějších craft kávových společností, výsledkem je pouhých 52 kaváren. Jen Starbucks jich má 25 085.

Dalším důvodem, proč preferuji slovo *craft*, je fakt, že na rozdíl od termínu „třetí vlna“ nenaznačuje, že skvělou kávu objevili teprve současní nadšenci. Nesmíme zapomínat, že touha po kvalitním nápoji není otázkou pouze jednadvacátého století. Už od jejího vzniku kávu provázeli lidé, kteří se pokorně snažili vylepšit svou techniku přípravy a odhalit tajemství zrna. V minulosti tito lidé museli své snahy považovat za marné (představte si, že vysvětlujete umění extrakce kovbojům či zlatokopům, kteří kávu cedili přes stejné pláténko, dokud se nerozpadlo), dnes jsme však těmto průkopníkům zavázáni.

Roku 1922 jeden z těchto průkopníků, kávový nadšenec William H. Ukers, po sedmnácti letech psaní konečně vydal svůj sedmisetstránkový opus *Vše o kávě*. Ve svém díle píše, že příprava kávy se ve Spojených státech postupně zlepšuje; doufá, že brzy „se káva stane americkou chloubou, nikoli národní ostudou, jakou byla dříve“. Nyní, po pětadevadesáti letech, máme stejné přání. Doufám, že vám tato kniha pomůže přidat se k Ukersovým průkopnickým legiím jakýmkoli způsobem, který uznáte za vhodný.

